Dosarul nr. 2r-2049/25 (2-25137634-02-2r-23102025)

DECIZIE

18 decembrie 2025 **mun. Chișinău**

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:

Preşedintele de complet, judecătorul Serghei Dimitriu

Judecătorii: Eleonora Badan-Melnic și Violeta Gîrleanu

examinând cererea recurentului Popescu Constantin în cauza civilă la cererea lui Popescu Irina cu privire la aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie, ca urmare a acțiunilor agresorului Popescu Constantin, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 septembrie 2025,

a c o n s t a t a t:

1. În data de 25 septembrie 2025 Popescu Irina a depus o cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie, ca urmare a acțiunilor agresorului Popescu Constantin.
2. În susținerea cererii, Popescu Irina a relatat că s-a aflat în relații de căsătorie cu Popescu Constantin, începând cu 3 decembrie 2011. Din această relație s-au născut doi copii - Popescu *****, născut la *****, și Popescu *****, născut la *****. Potrivit cererii, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, Sediul Centru din 22 august 2022, căsătoria a fost desfăcută, iar domiciliul copiilor a fost stabilit cu mama.
3. Conform relatărilor reclamantului, violența în familie a început la sfârșitul lunii noiembrie 2022, manifestându-se prin abuzuri psihologice și fizice, inclusiv amenințări, umiliri și comportament agresiv, pe fundalul consumului de alcool și substanțe narcotice de către Popescu Constantin. Popescu Irina a descris drept cel mai grav episod pe cel din 10 decembrie 2022, când acesta ar fi venit noaptea la domiciliu, a agresat-o fizic și a amenințat-o cu omor, iar copiii au fost martori, ulterior fiind emis un ordin de restricție de urgență, care, potrivit cererii, a fost încălcat.

4. De asemenea, s-a menționat în cerere că în data de 15 decembrie 2022 Judecătoria Chișinău, Sediul Centru a emis o ordonanță de protecție în favoarea ei și a copiilor, pe un termen de 3 luni.
5. Totodată, Popescu Irina a arătat că după expirarea termenului ultimei ordonanțe Popescu Constantin a fost plecat peste hotare, însă din luna decembrie 2024 ar fi reapărut în viața lor, reluând contactele cu copiii și întrevederile, pe care reclamanta le-a apreciat ca fiind riscante. A invocat incidente recente din 22, 23, și 24 septembrie 2025, când acesta a luat copilul de la școală fără a o anunța, a venit la locul ei de muncă și a manifestat conduită de intimidare, urmărire și amenințare, inclusiv încercarea de a-i lua telefonul în momentul apelării serviciului de urgență. În context, a indicat că în ziua de 25 septembrie 2025 a fost emis ordinul de restricție de urgență nr. 223, pe un termen de 10 zile, invocând existența unei temeri reale de repetare a actelor de violență din anul 2022 și necesitatea protecției sale și a copiilor minori.

Poziția instanței de fond

6. Prin Încheierea din 26 septembrie 2025, Judecătoria Chișinău, sediul Centru a dispus admiterea cererii depuse Popescu Irina către Popescu Constantin privind eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie. S-a stabilit pentru Popescu Irina și copii acesteia măsuri de protecție a victimelor violenței în familie, de la acțiunile agresorului Popescu Constantin, începând cu 26 septembrie 2025, ora 12:00, pe un termen de 90 de zile, după cum urmează: *S-a obligat Popescu Constantin de a sta departe de locuința victimei Popescu Irina, precum și de a sta departe de locul aflării victimei și a copiilor, la distanță ce ar asigura securitatea acestora, cel puțin de 500 metri, excluzând orice contact vizual cu aceștia. De asemenea s-a interzis lui Popescu Constantin orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau, în orice alt mod, cu victima Popescu Irina și copii.*
7. În motivarea încheierii, instanța de fond a reținut că din declarațiile reclamantei și materialele dosarului rezultă existența unui risc real de repetare a actelor de violență, fiind descrise episoade de violență psihologică și fizică atribuite lui Popescu Constantin, inclusiv incidentul din 10 decembrie 2022 și conduita ulterioară din luna septembrie 2025 care, potrivit relatărilor făcute de Popescu Irina, a implicat urmărire, intimidare, amenințări, luarea copilului de la școală fără informare și prezentarea la locul de muncă al reclamantei. Instanța a

avut în vedere și faptul emiterii ordinului de restricție de urgență de către Inspectoratul de Poliție Botanica pe 25 septembrie 2025, precum și existența anterioară a măsurilor restrictive dispuse acestuia ca agresor prin încheierea din 15 decembrie 2022.

8. De asemenea, instanța de fond a reținut că, potrivit normelor procesuale civile, declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, iar faptele descrise indică manifestări de violență fizică și psihologică apte să inducă victimei anxietate și frică pentru siguranța sa și a copiilor. În acest context, instanța a apreciat că instituirea măsurilor solicitate este necesară pentru asigurarea protecției victimei și pentru prevenirea unor noi acte de violență, stabilind termenul de 90 de zile ca fiind necesar, suficient și proporțional circumstanțelor constatate, cu aplicarea obligatorie a monitorizării electronice a măsurilor prevăzute de lege.

Poziția recurentului

9. Popescu Constantin pe *10 octombrie 2025* a depus cerere de recurs, indicând motivele de fapt și de drept și solicitând casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 septembrie 2025, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi soluții de respingere a cererii depuse de Popescu Irina.

10. În susținerea recursului s-a arătat că examinarea cererii de aplicare a măsurilor de protecție s-a desfășurat cu încălcarea dreptului său la apărare, inclusiv a garanțiilor prevăzute de art. 6 din CEDO. În acest sens, a arătat că ședința de judecată a avut loc în lipsa sa, iar constatarea instanței de fond precum că ar fi fost înștiințat legal despre data și ora examinării nu ar corespunde realității, deoarece în ziua de 26 septembrie 2025 s-a aflat la Inspectoratul de Poliție Botanica în intervalul orelor 11:30-17:45, invocând un înscris confirmativ emis de această instituție (f.d. 62). A mai afirmat că petiționarul ar fi indicat în mod intenționat date de contact eronate, aspect care ar fi determinat imposibilitatea citării lui și, implicit, examinarea cauzei în absență. Sub acest aspect, a invocat că în cererea de emitere a ordonanței de protecție și în ordinul de restricție de urgență ar fi fost înscrise adrese care, potrivit recurentului, nu ar corespunde domiciliului său real, precum și un număr de telefon vechi, neutilizat, deși petiționarul ar fi cunoscut că acesta este indisponibil. Totodată, a susținut că numărul său actual este 068930797 și că de pe acest număr a comunicat cu reclamanta și copiii, anexând capturi ale convorbirilor.

11. Popescu Constantin a contestat temeinicia constatărilor instanței de fond, susținând că acestea ar fi axate exclusiv pe poziția intimatei și nu ar fi întemeiate pe probe pertinente și concludente. A criticat reținerea de către instanță a existenței violenței fizice, psihologice și economice, specificând că instanța nu a argumentat concret modalitatea de manifestare a violenței și nu a indicat probele care ar confirma asemenea constatări.
12. În ceea ce privește violența economică, recurentul a invocat că este greșită concluzia instanței potrivit căreia, acesta ar evita să își onoreze obligațiile de întreținere, anexând un certificat al executorului judecătoresc din 1 octombrie 2025, prin care se confirmă lipsa datoriilor și restanțelor la plata pensiei de întreținere. În același context, a menționat existența unui contract de împrumut unde calitatea de fidejusor o are și Popescu Irina, însă împrumutul este achitat în continuare doar de către Popescu Constantin.
13. Referitor la afirmațiile privind consumul de substanțe și pretinse evidențe medicale, recurentul a indicat că nu s-ar afla la evidență psihiatrică sau narcologică, anexând certificate și extrase medicale din luna octombrie 2025, prin care s-ar confirma starea de sănătate mintală normală și lipsa evidenței narcologice.
14. Suplimentar, Popescu Constantin a susținut că pretinsele acțiuni violente imputate lui ar fi fost declarate de Popescu Irina ulterior unui conflict legat de copii și că, în realitate, ar exista suspiciuni de violență fizică asupra copiilor din partea mamei. În acest sens, a descris circumstanțe care ar fi avut loc pe 23 septembrie 2025, când a observat vânătăi pe corpul copilului Popescu *****, a discutat cu personalul instituției preșcolare și a sesizat poliția, menționând existența unor materiale foto-video și a unor concluzii medico-legale, precum și o îndreptare a Inspectoratului de Poliție Botanica din 26 septembrie 2025 către Centrul de Medicină Legală.
15. De asemenea, a afirmat că prin măsurile de protecție dispuse ar fi fost împiedicat să își continue demersurile privind examinarea medico-legală a copiilor și a invocat o cerere ulterioară din 29 septembrie 2025, adresată organelor de poliție și Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului Botanica.

Legislația relevantă

16. Art. 2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie nr. 45-XVI din 01.03.2007

violenţă în familie – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral;

violenţă fizică – vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar;

violenţă psihologică - provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar;

violenţă economică – privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existenţă primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situaţii de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susţine familia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătăţii, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acţiuni cu efect similar;

agresor – persoană care comite acte de violenţă împotriva femeilor şi/sau de violenţă în familie.

17. Art. 278^3 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

18. Art. 278^5 din Codul de procedură civilă

În cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se indică circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecinţele suportate şi alte circumstanţe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecţie.

19. Art. 278^6 alin. (1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă

(1) După primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, instanţa de judecată dispune imediat citarea victimei şi a persoanelor interesate, contactează organul de poliţie de la locul aflării agresorului şi solicită informarea acestuia despre procedura iniţiată. ***Instanţa de judecată poate decide citarea pentru audiere în şedinţă de judecată a presupusului agresor.***

(3) Declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice. La şedinţa de judecată, victima poate fi însoţită de o persoană de încredere, aleasă de aceasta, care să îi ofere sprijin moral şi care are obligaţia de confidenţialitate. Instanţa de judecată poate solicita, după caz, organului de asistenţă socială sau poliţiei prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanţa de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii.

(4) Neprezentarea presupusului agresor la şedinţa de judecată, precum şi neprezentarea raportului de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor sau a altor acte solicitate de instanţa de judecată nu împiedică instanţa să examineze cererea.

20. Art. 278^9 din Codul de procedură civilă,

(1) Încheierea privind admiterea sau respingerea cererii de aplicare a măsurilor de protecţie poate fi atacată cu recurs.

(2) Contestarea încheierii privind aplicarea ordonanţei de protecţie nu suspendă executarea măsurilor aplicate.

21. Art. 424 alin. (1) din Codul de procedură civilă,

Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

22. Art. 425 din Codul de procedură civilă,

Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

23. Art. 426 din Codul de procedură civilă,

(2) Recursul se depune la instanţa a cărei încheiere se atacă.

(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

24. Art. 427 din Codul de procedură civilă,

Instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept:

a) să respingă recursul şi să menţină încheierea;

b) să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată;

c) să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionînd prin decizie problema respectivă.

Motivarea instanței de recurs

25. Examinând materialele cauzei, Colegiul judiciar va admite cererea de recurs și va casa parțial încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 septembrie 2025, în ceea ce privește durata de 3 luni a ordonanței de protecție și, rejudecând cauza, va reduce termenul ordonanței de protecție la 45 (patruzeci și cinci) de zile în privința victimei Popescu Irina și copiilor Popescu ***** și Popescu *****. Argumentele și rațiunile acestor soluții se vor descrie în cele ce urmează.
26. Colegiul judiciar reține că pe 25 septembrie 2025 Popescu Irina a depus cerere privind eliberarea ordonanței de protecție în interesele proprii și ale copiilor minori Popescu ***** și Popescu *****, invocând existența unui risc de violență în familie din partea lui Popescu Constantin și descriind episoade pe care le-a calificat drept violență fizică și psihologică.
27. Prin Încheierea din 26 septembrie 2025, instanța de fond a admis integral cererea, a emis ordonanța de protecție pe un termen de 90 de zile și a aplicat măsuri de protecție, inclusiv obligarea lui Popescu Constantin de a sta departe de locuința victimei și de locul aflării victimei și al copiilor la o distanță de cel puțin 500 metri, cu excluderea oricărui contact vizual, precum și interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic ori prin corespondență, cu monitorizare electronică.
28. Totodată, instanța de fond a reținut că, în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție, iar, pe lângă aceasta, a constatat și existența violenței psihologice și economice, însă fără a fundamenta în mod distinct această concluzie, prin indicarea probelor și a raționamentului aferent fiecărei forme de violență.
29. Cadrul normativ aplicabil speței prevede că declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice (art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă). În speță, declarațiile victimei, coroborate cu incidentele anterioare (f. d. 11, 22, 34), adeveresc existența riscului de escaladare a unor acțiuni de aplicare a violenței domestice, motiv pentru care instanța de fond

a apreciat corect situația de fapt și a admis, în privința victimei Popescu Irina, cererea de eliberare a ordonanței de protecție.

30. Cu atât mai mult, riscul s-a adeverit și de intervenția prealabilă a poliției și eliberarea ordinului de restricție de urgență nr. 223 din 25 septembrie 2025, în care s-a constatat urmărirea și amenințarea victimei Popescu Irina de către Popescu Constantin, ordin care nu a fost contestat de agresor.

31. În același timp, Colegiul judiciar constată că instanța de fond a reținut și existența violenței psihologice din partea lui Popescu Constantin, prin amenințări și acțiuni de urmărire, aspecte legate constatările poliției și bazate pe declarațiile victimei Popescu Irina.

32. În privința violenței economice invocate de victimă și constatate de instanțe de fond, se constată că o asemenea concluzie nu este susținută în mod suficient de materialele cauzei. Or, spre deosebire de ipoteza și riscul aplicării violenței fizice, pentru care legea recunoaște caracterul suficient al declarației independente a victimei în contextul pericolului iminent, constatarea violenței economice presupune existența unor circumstanțe de fapt concrete și verificabile, care să releve manifestări specifice acestor forme de violență, iar acestea urmează a fi probate de partea care le invocă.

33. Colegiul judiciar subliniază că simpla invocare declarativă a violenței economice, în lipsa unor elemente factologice probate în materialele cauzei, nu poate constitui temei suficient pentru reținerea acestei forme de violență de către instanța de fond. În consecință, concluzia primei instanțe, potrivit căreia Popescu Constantin ar fi realizat violență economică, este nejustificată, întrucât nu se sprijină pe un raționament distinct și pe indicarea probelor corespunzătoare acestei forme de violență.

34. În continuare, Colegiul judiciar stabilește că termenul ordonanței de protecție urmează a fi determinat în limitele prevăzute de lege, prin raportare la scopul acestei măsuri și anume – prevenirea unui risc real și imediat de producere a violenței, fără a depăși ceea ce este necesar pentru atingerea acestui scop. Or, măsurile dispuse prin ordonanța de protecție constituie o ingerință în drepturile agresorului, inclusiv sub aspectul libertății de mișcare și al posibilității de a menține contacte, însă o asemenea ingerință este admisibilă atunci când este prevăzută de lege, urmărește un scop legitim și este proporțională circumstanțelor concrete ale cauzei.

35. În speță, Colegiul judiciar reține că probatoriul esențial care justifică necesitatea ordonanței derivă din declarațiile victimei cu privire la incidentele din 22 septembrie 2025, 23 septembrie

2025 și 24 septembrie 2025, coroborate cu emiterea ordinului de restricție de urgență din 25 septembrie 2025, precum și cu existența antecedentelor din anul 2022, care, în ansamblu, indică un risc de escaladare și necesitatea unei intervenții imediate pentru protecția victimei și a copiilor.

36. Totodată, din materialele cauzei nu rezultă elemente suplimentare care să justifice menținerea măsurilor pe termenul maximal de 90 de zile. Prin urmare, ținând cont și de argumentele ambelor părți și de înscrisurile anexate la dosar, inclusiv cele prezentate de recurent odată cu depunerea cererii de recurs, Colegiul judiciar apreciază că un termen de 45 de zile este suficient pentru a realiza scopul preventiv al ordonanței, oferind victimei și copiilor o perioadă efectivă de protecție și calmare a situației, inclusiv pentru intervenția organelor competente în vederea supravegherii executării măsurilor. În același timp, acest termen limitează ingerința în drepturile agresorului la strictul necesar, întrucât reduce durata restricțiilor privind apropierea, contactul și monitorizarea electronică la o perioadă rezonabilă, adecvată circumstanțelor constatate și proporțională cu nivelul de risc reținut în prezenta cauză.
37. Instanța de recurs notează pentru recurent că în speță nu se atestă o încălcare a drepturilor sale la apărare, în condițiile aplicării prevederilor de la art. 278^6 alin (1) și (4) Cod de procedură civilă, citate anterior în conținutul deciziei și care reglementează opțiunea instanței de a decide citarea pentru audiere în şedinţă de judecată a presupusului agresor.
38. În consecință, Colegiul judiciar stabilește că reducerea duratei ordonanței de protecție la 45 de zile reprezintă o măsură legală și proporțională, asigurând echilibrul dintre necesitatea protejării imediate a victimei și a copiilor și respectarea drepturilor recurentului, ingerința fiind justificată doar în măsura în care este indispensabilă pentru prevenirea unor noi acte de violență.
39. În conformitate cu prevederile art. 427, lit. c) din Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d i s p u n e :

Se admite cererea de recurs depusă de Popescu Constantin împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 septembrie 2025.

Se casează încheierea atacată în partea referitoare la durata măsurilor de protecție. Se modifică durata măsurilor de protecție, acestea urmând a produce efecte pe un termen de 45 (patruzeci și cinci) de zile.

Celelalte dispoziții ale încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 septembrie 2025 se mențin fără modificări.

Se comunică prezenta decizie participanților la proces și se remite Inspectoratului General al Poliției și Biroului de Probațiune al municipiului Chișinău.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele de complet, Judecătorul Serghei Dimitriu

Judecătorii Eleonora Badan - Melnic

Violeta Gîrleanu